

РЕШЕНИЕ

№ 4851

гр. София, 11.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 20.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3145** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК, във вр. с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], седалище [населено място] против Заповед № ФК-22-0364903/13.02.2020г., издадена от началник на отдел "Оперативни дейности" Б., ГД "ФК" ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка "запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него" - магазин, находящ в [населено място], сграда на МБАЛ [фирма], стопанисван от дружеството – жалбоподател.

В жалбата сочи, че заповедта е незаконосъобразно, постановена при превратно упражняване на власт. Органът не бил изложил фактически и правни основания за издаването ѝ, допуснати са фактически грешки относно представляващия, работещите лица в обекта на трудов договор. Оспорва извода за създадена организация на работа за неотчитане на продажби. Позовава се на това, че през годините дружеството било изряден данъкоплатец. Не бил оправдан обществен интерес от мярката с оглед нарушението, недоказване на настъпили вреди. Излага съображения и за противоречие на заповедта с целта на закона. В проведеното по делото съдебно заседание искането е за отмяна, алтернативно за намаляване размера на ПАМ до минимума. Претендира разности 50 лв.

Ответната страна – началникът на отдел „Оперативни дейности“ Б., ГД "ФК" ЦУ на НАП, чрез юрк. А., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна: Със Заповед за налагане на ПАМ № ФК-22-0364903/13.02.2020г., издадена от началник на отдел "Оперативни дейности" Б., ГД "ФК" ЦУ на НАП, на осн. чл. 186 ал.1 т.1 б. "а" от ЗДДС и чл. 187 ал.1 от ЗДДС, на жалбоподателя [фирма] е наложена ПАМ „, запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него“, за срок от 14 дни, относно стопанисвания от него търг.обект- магазин, находящ се в гр.Б.,[жк], болница „Б.“, стопанисван от жалбоподателя. Нарушението е извършено на 10.02.2020г., като при контролна покупка от органи по приходите не им бил издаден касов бон за 2.40 лв., от наличното и работещо в обекта фискално устройство. След легитимирането на органите на НАП от фискалното устройство е отпечатан ДФО, от който е видно, че горепосочената продажба не е отразена като регистрирана чрез издаване на фискален бон.

Резултатите от проверката са обективирани в Протокол за извършена проверка № 0364903/10.02.2020г. Проверяващите приели, че е налице нарушение на чл.118, ал. 1 ЗДДС, вр. чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС.

Жалбата е подадена в срок от лице, което е адресат на акта и следователно е легитимирано да я обжалва, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Съгласно заповед № ЗЦУ – ОПР16/ 17.05.2018г. началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, на каквато длъжност е назначено и издалото заповедта длъжностно лице, са оправомощени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. Въз основа на това съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на акта и съответствието ѝ с целта на закона, съдът намери следното:

В случая от събраните по делото доказателства не се установява твърдяната от органа по приходите организация в търговския обект, стопанисван от жалбоподателя, водеща до системно неизпълнение на задълженията на търговеца към фиска и отклоняване от данъчно облагане. Административното нарушение, за което е наложена ПАМ, се състои в еднократно неиздаване на фискален бон от фискалното устройство в обекта за покупка на стойност 2,40 лв., при липса на установена някаква съществена разлика между фактическата касова наличност и тази отчетена от монтираното в обекта фискално устройство. Не са констатирани при проверката и липсват изложени фактически констатации в мотивите на административния акт по чл.188 от ЗДДС за други нарушения на данъчното законодателство в проверявания обект, сочещи на системност при неизпълнение на задължението за регистриране и отчитане на продажбите в стопанисвания търговски обект. При тези факти не може да се приеме, че създадената в обекта организация води до такова отклонение от данъчно облагане, което да мотивира настоящия съдебен състав да приеме, че не е изпълнен състава на чл.118, ал.1 ЗДДС и това налага спрямо лицето да се предприеме мярка с

преустановителен и превантивен ефект като наложената. Напротив, съдът счита, че наложената мярка – запечатване на обекта за 14 дни за неотчетена с фискален бон покупка на стойност от 2,40 лв. е прекомерно тежка, не отговаря на целите на закона и би причинила повече вреда, отколкото да предотврати такава за фиска. В случая допуснатото нарушение, засечено еднократно от проверяващите, не засяга обществения ред съществено, тъй като освен неиздадената фискална бележка за конкретната покупка, не са установени съществени разлики в касовата наличност и отчетените продажби, което да обосновава и изводите на органа, за неотчитане на обороти от продажби. Като прекомерна мярката следва да бъде отменена.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна, а жалбата срещу нея е основателна, поради което следва да бъде отменена.

Предвид изхода на делото, основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените разноски за държавна такса от 50 лв. и следва да бъде осъден ответника за ги заплати.

Воден от горното, Административен съд София - град, I отделение, 6-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № ФК-22-0364903/13.02.2020г., издадена от началник на отдел "Оперативни дейности" Б., ГД "ФК", ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка "запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него" - магазин, находящ в [населено място], сграда на МБАЛ [фирма], стопанисван от [фирма].

ОСЪЖДА НАП да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] разноски по делото в размер на 50 лв.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: